

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XVIII. Licinii caedes, & triumphus de eo actus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPIUT XVII.

Constantini victoria.

Sed posteaquam hostes obstinato animo perfstare, jamque gladios distringere animadvertit: indignatione commotus, solo clamore ac minimo temporis momento cunctas hostium copias in fugam vertit, & de demonibus pariter atque hostibus victoriam reportavit.

CAPIUT XVIII.

Licini cades & triumphus de illo acti.

Posthæc ipsum Dei hostem eiusque familiares belli jure diiudicatos, congruo supplicio affecit. Abducebantur itaque unâ cum tyranno, & debitas capitis pœnas dabant, quicumque bellum adversus Deum gerere ei suassissent. Et qui paulò ante vana spe elati erant, re ipsa Constantini Deum amplectebantur, eumque unum ac verum Deum agnoscere se tunc demùm profitebantur.

CAPIUT XIX.

Publica lætitia ac festivitas.

Impiis igitur è medio sublati, puri deinceps ac liquidi Solis radii cernebantur, quasi nubilo tyrannicæ dominationis depulso. Cunctæque Imperii Romani partes in unum corpus coaluerunt: Orientalibus Provinciis cum Occidente coniunctis: unòque omnium Principe tanquam capite quodam, totum Imperii corpus refulgebat: unius dominatione cunctos homines complectente. Et qui prius in tenebris & in umbra mortis sedebant, iis tunc splendidissimi pietatis radii latos dies præstabant. Nec præteritorum malorum ulla iam supererat recordatio, cum omnes ubique victorem laudibus celebrarent, ejusque Servatorem Deum solum se agnoscere profiterentur. Noster verò omni genere pietatis excellens Constantinus victor (hoc enim convenientissimum sibi cognomen comparavit ob victorias de hostibus & inimicis ipsi à Deo ubiq; concessas) Orientem recepit, & Imperium Romanum solidum sicut olim fuerat, & coadunatum, sub suam unius potestatem redegit. Ac Dei quidem unius dominationem primus omnibus prædicavit: ipse vero singulare quoque Imperium or-

A

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.

Νίκη Κωνσταντίνου.

Ὡς δ' Ἰημόνος ἔχοντας τὰς ἰσχυρὰς καὶ ἀπομύχνας ἐσθλὰς τιμαὶ διαγανακλήσας, βοήθη μὲν καὶ πᾶσαν τὴν τῶν ἐναντίων ἐπεσπέτο δυνάμειν ὁμῆτε τὰς καὶ ἐχθρῶν καὶ δαμῶναι παρὰ Φέρετονίνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Λικίνου θάνατος, & ἐπιτύχια πειρῶν.

B

Ἐὶ τὸν τὸν θεομισθὴν τὰς ἀμφοτέρων πόλεμον διακρίνας, τὴν πεσπέτην ἐσπέτο δὲ τιμωρία. ἀπήγοντό τ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν καὶ ἀπώλλυτο, τὴν πεσπέτην ἰσχυρὰς δίκην, οἱ δ' ἐφομαχίας σύμβουλοι οἱ τε μετὰ ἕσπερον τῆ τῶν μαλαίων ἐλπίδι μετεβιβάσαντες, ἐργῶ τὸν Κωνσταντίνου Θεοῦ παραλαβάνον, καὶ τὸν ἀρετῶν Θεοῦ ἀληθῆ καὶ μακρογνωρίζον ἀνωμολόγησαν.

C

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.

Φαιδρόπαιτες καὶ παινη ἕρως.

Καὶ δὴ τῶν διασεβῶν ἀνδρῶν ὁμοθυμαδὸν ἠρμύρων, καθαρὰ λοιπὸν ἦσαν ἡμῶν ἀγαθῶν τετρανικῆς δυναστείας σιωπῆσιν ὅσοι περὶ τῶν Ῥωμαίων ἐτύχων μετὰ τῶν καὶ τῶν ἑσθλῶν ἐθνῶν ἐνεμύρων. ταῦτα μέρει μὲν τε τῆ τε παντός δεξιῆ, ὡσαύτως καὶ κεφαλῇ τὸ πᾶν κατεκοσμεῖτο σάμα, καὶ ἀρχικῆς δεξιάς δια πάντων ἡκέσθης λαμπραὶ τε φωτὸς ἐσσεβείας μαρμαρυγῶν, τῶν πρὶν καθήμενοις ἐν σκοτῶ καὶ σιωπῆσιν ἀνδρῶν Φαιδρῶν παρέιχον ἡμέρας. ἐδ' ἦν καὶ ἐπιπυτέρων μνήμη κακῶν. ἀπαλλαγὴ πάντων τῶν νικητῶν ἀνυμνῶνται, μόνον τε τῆ τῆσθε Ἰησῶ Θεοῦ ὁμολογῆσιν γνωρίζω. ὁ δ' ἐστὶν πᾶση θεοσεβείας ἐκπρέπων νικητῆσιν βασιλέως. ταύτην γὰρ αὐτὸς τὴν ἐπ' αὐτὸν αὐτῶν ἐπιτάσσας τὴν ἐπιτηγορίαν ἐνεβίβασεν ἐν Θεοῦ δόξῃσιν αὐτῶν κατὰ πάντων ἐχθρῶν τῶν πολεμίων νίκης ἐνεκα. τὴν ἑσθλὰν ἀπελάμβανεν καὶ μίαν σιωπημένῳ καὶ τὸ παλαιὸν τῶν Ῥωμαίων δεξιῶν ἕφι ἐμῶν ἐποιεῖτο μακρογνωρίας μὲν δεξιάσιν Θεοῦ κηρύγματος τῶν πᾶσι μοναρχία ἢ καὶ αὐτὸς Ῥωμαίων κη-